

Anul XIII.

No. 36

6 Iunie 1910

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani
Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântu.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Pastorală Sf. Sinod al sf. Biserici autocefale ortodoxe române.
Sofia Nădejde. Din vorbe rele nasc păcate.
Irimia Popescu, Ceva despre aer (cu 2 ilustrațiuni).
Ion Dragoșlav, Legenda deditelului.
A. Țișariu, Un obicei ciudat.
N., Nișcă statistică.

PAGINA COPIILOR :

A. Fay, Câțele hoț.

DIN ZIARE ȘI REVISTE :

Mirosul de var. — Contra mușgaiului.

SFATURI PRACTICE :

Elena M. Demetrescu, Ciulama de rinichi.

CRONICA :

Inundații în țară.—Academia română.—Congresul medicilor —
Intrunire de protestare.—Cutremur în Italia.—Informațiuni.—
Bibliografie.

ILUSTRĂȚIUNI :

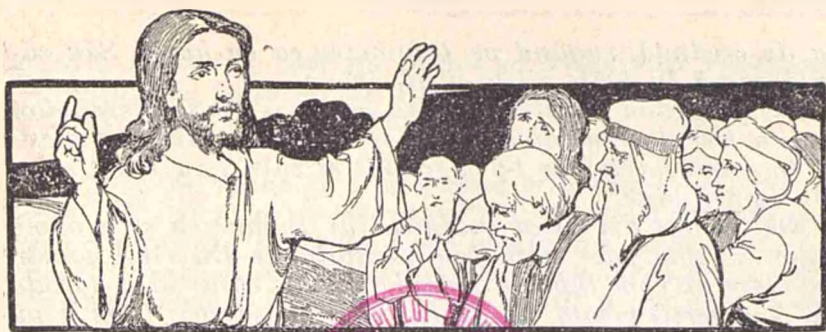
Sfinții fără de arginți.—Zugrăveli de pe bolta trapezei dela Hurezi. — Bolta dela trapeza mănăstirii Hurezi.

PAGINA GLUMEAȚĂ :

Cască ochii la tocmeală, de A. Panț. (Cu 2 ilustrațiuni de D. Stoica).

SUPLEMENT :

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 33
dela 6 Iunie 1910.

PĂSTORALA SFÂNTULUI SINOȘ AL

Sfintei Bisericii Autocefale Ortodoxe Române.

Prea cuvioșilor arhimandriși și stareși, prea cucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din pământul de Dumnezeu Regat al României, har, pace și mântuire dela, bunul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, iar dela smerenia noastră arhierescă binecuvântare.

Valurile ispitelor ce de câtăvâ vreme s'au ridicat asupra noastră, ne îngrozesc și ne turbură inimile.

Abia trecuse furtuna care pusese în primejdie siguranța scumpei noastre patrii, și iată acum vrășmașii se năpustesc cu furie împotriva Bisericii, lovind cu mare cruzime în capul ei, crezând că se vor împlini cuvintele : «Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmei».

Dar păstorul cel bun sufletul își pune pentru oi.

Cei dela cârma Bisericii, cu toată furia valurilor, priveghiază neconținut ca să păzească corabia de primejdie și cu multă chibzuință cârmuesc ca să o scape de valuri primejdioase și să o ducă la liman. Vrășmașul, ca un leu răcnind, caută pe cinevâ să înghită.

Pe deoparte străinii întrebuițează toate mijloacele și-și dau multă osteneală ca să ne înstrăineze de legea strămoșească, iar pe de alta, cu durere trebuie să o spunem, că chiar unii dintre ai noștri se fac unelte și servesc interesele străinilor.

Măhnire ne-au cuprins pentru un frate al nostru, care, sub cuvânt că apără canoanele, a aruncat anatema asupra confracțiilor săi, cari au lucrat pentru binele Bisericii.

Datu-și-au seama de ceea ce face, când știe bine că doi din actualii membri ai sfântului Sinod au luat parte la hirotonia sa și au ascultat cu multă luare aminte mărturisirea

sa de credință, rugând pe Dumnezeu ca cu harul Său să-l întărească în toate zilele vieții sale ?

Desigur, când a rostit anatema împotriva tuturilor ereticilor, nu i-a trecut prin minte că va rosti cândva cuvântul acesta și împotriva celui ce l-a hirotonit și care i-au făcut și cel mai mare bine.

Noi cu toți am jurat înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor că vom păzi neștirbite învățăturile Bisericii noastre ortodoxe și vom lupta din răputeri, ba chiar la trebuință, ne vom jertfi viața pentru legea strămoșească. Cum a putut îndrăzni să presupue măcar un moment că ne-am abătut din cale și am călcat jurământul nostru, răsturnând temelia așezământului nostru bisericesc ?

Ne prinde mirarea că acel care a declarat solemn înaintea lui Dumnezeu și a servitorilor săi, că va păzi pacea și se va supune hotărârilor sf. Sinod, să vină acum și să turbure liniștea și conștiința credincioșilor, aruncând învinuiri fără temei în privința președintelui sf. Sinod, pentru cari nu-și ia răspunderea. Oare mai poate cineva arunca vina de erezie împotriva acelora cu cari a făcut pace și au fost în cele mai bune legături frățesti până mai deunăzi ?

Ce noimă pot să aibă cuvintele acelor preoți cari au căzut în cursă, și cari umblând după lumină, au căzut în rătăcire ? Oare ei nu-și amintesc de cuvintele sfintei Scripturi: „Ascultați de mai marii voștri și vă supuneți lor, căci vor da seamă pentru sufletele voastre.” ? Poate că intenția lor să fi fost bună, căci doreau se curme mai curând o stare de lucruri care numai bine nu aduce. Dar atunci, pentru ce se cere judecata aceluia, pentru care au deosebită stimă și deplină convingere că nu este vinovat nici de erezii, nici de alte învinuiri ? Singuri declară că au luat informații dela alții și că nu au dovezi. O asemenea învinuire nu este serioasă. Sfântul Sinod nu poate pune temei pe asemenea născociri, și potrivit can. 134 Cart., învinuirea de erezie neputându-se dovedi, cealaltă cad dela sine. De altminteală este cu neputință de a se ține seamă de învinuirile aduse de un membru al Sinodului, al cărui trecut n'a fost scutit de unele prihăniri foarte grele. Nimeni altul din membrii sfântului Sinod nu împărtășește vederile sale și potrivit învățaturii sf. Scripturi, mărturia unuia nu se primește

Dar lumea noastră este cu drept cuvânt alarmată, mai ales că un cleric inferior, neputând fi mutat în capitală, drept răsbunare a publicat mai multe calomnii. Indignarea s'a manifestat prin mai multe proteste, atât din partea preoților cât mai ales a doamnelor din starea cea mai

înaltă a societății, care au căutat să asigure pe vrednicul Arhiepiscop de toată stima și iubirea tuturor celor ce țin la legea noastră strămoșească.

Poate să fie vorba de erezie, când prin nimic nu se poate dovedi că s'ar fi atins sau călcat vreun articol al credinței, sau ar fi învățat în public vre-o învățătură nouă? Din potrivă, Chiriarii au dat dovezi că luptă cu bărbăție, ca niște adevărați păstori, împotriva celor de alt neam cari se încearcă să turbure conștiința creștinilor ortodoxi.

Biserica noastră se mândrește că până astăzi a ținut și păstrat cu scumpătate sfântul odor al învățaturii creștine așa precum l-a primit dela sfinții Apostoli și precum au învățat sfinții părinți și așa precum s'au hotărât în sfintele Sinoade cele de a toată lumea.

Strămoșii noștri cu fală s'au luptat pentru lege și țară vărsându-și sângele ca niște adevărați martiri, apărând cu pieptul și vitejia lor lumea creștină amenințată oarecând de necredincioși.

Dacă cineva ar îndrăzni să facă cea mai mică schimbare în simbolul credinței, acela cu drept cuvânt se poate numi eretic; dar când noi luptăm pentru binele Bisericii și propășirea națiunii, învățând dogmele credinței așa cum au învățat sfinții Părinți, îndrăzneala acelor calomnatori este prea mare!

Prin legea pentru înființarea Consistoriului superior Bisericesc nu s'au adus nici o vătămare așezământului fundamental al sfintei noastre Biserici, căci știut este, și nimenea nu contestă, că ea este așezată pe temelie Apostolilor, fiind piatra cea din capul ughiului însuși Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care după făgăduința sa este pururea cu noi, învățându-ne și povățuindu-ne spre tot lucrul bun prin ucenicii săi, cari sunt urmași ai Apostolilor și chivernisitori ai Tainelor.

Autoritatea cea mai înaltă bisericască în regatul României, potrivit constituției, este și rămâne pentru toldeauna sfântul Sinod. Legea nu a încredințat Consistoriului superior conducerea Bisericii, care ca și mai înainte este păstorită de chiriarii cu ajutorul preoților. Sfatul preoților este absolut trebuitor și, conform canoanelor, prin ei se împărtășește poporului învățământul religios și ei ne sunt ajutoare prețioase, atât în săvârșirea erurgiilor, cât și în administrația bisericască. Deși în trepte mai inferioare, ei sunt păstorii și învățătorii poporului cari lucrează fără preget în împlinirea misiunii lor. Trebuie dar să li se dea cinstea cuvenită: Țara noastră nu poate să rămâie în urma altor națiuni.

Dacă în privința fondului este neîntrecută, căci a păstrat învățătura creștină în toată curăția ei, în privința formei nu trebuie să lase de dorit. Lumea merge înainte și se cuvine cu toți să lupțăm pentru o stare mai bună, căutând mijloacele cele mai nemerite de a întări poporul în legea strămoșească și a-l povățui pe o cale mai bună pentru buna stare sufletească și trupească. Cine turbură biserica pe asemenea învinuiri nedrepte, este un vrășmaș al ei, căci porunca cea mai mare este a dragostei: «Acestea poruncesc vouă ca să vă iubiți unul pe altul». Cine nu iubește pe aproapele, și pe Dumnezeu urăște. Cine urăște pe fratele său, nu este ucenic al Mântuitorului. Cine ar crede că el judecă mai bine decât toți frații săi, acela suferă de păcatul îngrozitor al mândriei, care a făcut să cază unii îngeri din slava lor.

Tot mândria și neascultarea au alungat pe strămoși din Raiu, și a trebuit ca Mântuitorul să-și verse prea curatul său sânge pe cruce, pentru a spăla neamul omenesc de vina acelei greșale cumplite și a-l scăpa din ghiarele morții. Dacă nu s'ar fi îndurat bunul Dumnezeu de noi, și astăzi am fi sub jugul greu al păcatului și înstrăinați de mila și bunătatea lui Dumnezeu. Dar ne-am curățit și avem credința nestrămutată că făcând voia lui, ne vom mântui și ne vom bucura de bunătățile gătite aleșilor săi.

Să nu credeți tot ce se scrie și se spune, căci nu toate dukurile sunt dela Dumnezeu; cercetați mai întâiu dacă la umbra acestor învinuiri nu se ascunde patima răzbunării. Sfânta scriptură ne învață să nu răsplătim răul cu rău, ci să ne îngrădim cu duhul răbdării și al temerii de Dumnezeu. A mea este răsplătirea. Eu voi răsplăti, zice Domnul. Fiecare va primi răsplata la judecata cea de apoi când va da seama de ceace a lucrat.

Harul Domnului Nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și Tatăl și împărtășirea Sf. Duh să fie cu voi cu toți.

† Athanasie, Mitropolit Primat; † Pimen, Mitropolitul Moldovei și Sucevei; † Ghenadie, Episcopul Râmnicului Noului Severin; † Dionisie, Episcopul Buzăului, † Conon, Episcopul Hușilor; † Gherasim, Episcopul Argeșului; † Nifon, Episcopul Dunărei de jos. Arhieri: † Valerian Râmniceanu, † Calistrat Bărlădeanu, † Meletie Constanțeanu, † Calist Botoșeneanu, † Sofronie Craioveanu, † Theodosie Ploceșteanu, † Nicodim Băcaoanu, † Evghenie Piteșteanu.

Sfinții fără de arginți.
—Pictură murală dela Hurezi—
(După «Buletinul Comisliunii Monumentelor Istorice»).

Din vorbe rele Țasc pĂcate.

atĂ cĂtevă spicuituri din o cuvĂntare a apostolului Iacov. Din ea se pot scoate ȚnvĂġĂturi, chiar acuma peste douĂ mii de ani.

Mult gresim toġi : De nu greseġte cinevĂ Țn cuvĂnt, acela este om desĂvĂrġit, puternic a-ġi ȚnfrĂnĂ ġi tot trupul . . . Limba micĂ mĂdulare este ġi cu mari ȚsprĂvi se laudĂ. IatĂ puġinġel foc cĂtĂ materie aprinde. ġi limba este foc, asemenea nedreptĂġei, care spurcĂ tot trupul, — neȚnfrĂnatĂ este, plinĂ de otravĂ ġi aducĂtoare de moarte. Limba, adicĂ vorba adevĂratĂ ġi cinstitĂ, a fost de mare folos oamenilor. Cele d'ȚntĂiu strigĂte pline de Țnfeles, i-au ferit de moarte; cĂci prin graiul puteau primĂ mai desluġit Țnġtiinġare de apropiarea unei fiare ori a unui duġman. Prin vorbe, se puteau Țnfelege pentru agonisirea mai cu folos a hranei zilnice. Prin vorbe, mama dĂ poveġe copiilor ce se tacĂ Țn lipsa ei. Prin vorbĂ omenirea s'a ȚnĂlġat mai pe sus de celealalte vietĂġi, deġi chiar acestea au un Țnceput de vorbire prin strigĂte, prin schime sau alte semne.

Prin vorbire omul a cĂutat sĂ se facĂ Țnfeles nu numai de-ai sĂi, dar de Țnsuġi Dumnezeu; prin rugĂciuni rostite din adĂncul inimei a cerut Țndurare ġi milĂ. Prin descĂntece, — cari-s un fel de rugĂciuni strĂvechi ale omenirei, s'a vindecat adeseori de boli, cĂci Țnsuġi Iisus a zis: «cre- dȚnġa ta te va mĂntui».

Deci e netĂġĂduit cĂ puterea vorbeii e nespus de mare Țn bine. Dar e ġi mai mare Țn reu. De aceea bine zice apostolul: «Denu greseġte cinevĂ Țn cuvĂnt, acela este om desĂvĂrġit, puternic a-ġi ȚnfrĂnĂ ġi tot trupul». Din nestĂpĂnirea cuvĂntului se nase gĂlceve, certe, bĂtĂi, vĂrsĂri de sĂnge, morġi de om, cĂ mai lesne potolim focul decĂt limbu celui Țnfuriat. Cine a aprins Țn satele noastre de atĂtea ori focul rĂscoalelor necuġetate, dacĂ nu vorbele viclene ġi minci-noase ale reuvoitorilor ġi nesocotiġilor ?

Una d'Țntre cele mai mari datorii ale pĂrinġilor ġi dascĂlilor e sĂ deprinzĂ pe copii, a spune adevĂrul a nu se nĂrĂvi sĂ vorbeascĂ de prisos ġi mai ales cuvinte urĂte ġi necuviincioase; cĂci din cuvintele acestea ese aġiġarea simġurilor ġi neȚnfrĂnarea mĂniei. CuvĂntul gĂndit, e ca o scĂntee acoperitĂ; rostit, dĂ flacĂrĂ vie ġi aprinde.

Țn vĂrsta, de mijloc religia, cu drept cuvĂnt, puneĂ cele mai aspre pedepse pentru rostirea ocĂrilor, hulurilor ġi blestemelor cĂt ġi a tuturor cuvintelor necuviincioase. La noi din nefericire, nu s'au pus Țn lucrare astfel de mĂsuri ġi

suntem poporul cu limba cea mai bogată în batjocuri și cuvinte scârnave.

Este o lege pentru protegiurea animalelor. Oricine, văzind schingiuit un dobitoc, poate cere amestecul poliției. E trist că nu putem cere pedepse ori de câte ori prin vorbe necuviincioase se pângăresc sufletele copiilor, vorbe, cari mereu auzite și rostite, vor face din ei criminali, stricați ori cel puțin ființi de rând fără lege și fără țeară. Ce să te aștepti dela niște inși cari din copilărie, cu cele 'ntăiu găngureli învață a înjură de Dumnezeu, de mamă, de tot ce trebuie să aibă omul mai scump? Ce să aștepti dela aceste suflete întinate, de cum au deschis ochii! Credeți că măresc lucrurile? Mergeți odată pe lângă școlile primare de băieți, mai pe la mahalale, când es școlarii, și veți auzi multe vorbe murdare, dar ceva frumos nici odată. Veți întrebă, ca și mine ce fel de patrioși, ce fel de cetățeni, ce fel de creștini pot să iasă din asemenea ființi? Amintiți vă cuvintele apostolului: «Și limba este foc, unealtă nedreptăței, care spurcă tot trupul, neînfrânată este, plină de otravă, aducătoare de moarte».

Văzind aceste vlăstare tinere ale neamului nostru, atât de stăpânite de molimă, ne prind fiori, și ne întrebăm: cei de făcut? Cine să-i îndrepte, cine să pue lumina cuviinței în sufletele lor pângărite, dela sinul mumei?. Cine altul decât școala, religia și administrația? Dascălul și preotul, cu duhul blândeței, să-i povățuească pe copii și pe părinți, a nu da frâu limbei, care, cum zice apostolul, e mai anevoe de potolit decât focul. Căci, dacă vorbele urâte au putere reu făcătoare, vorbele pline de înțeles și adevăr, bine spuse, au puterea de-a fermecă și înduplecă până și inimile cele mai pietroase. Iar pentru cei nepricepuți și grei de cap administrația să-și facă datoria de a-i pedepsi cu amenzi și chiar cu închisoare dacă nu se dau la brasdă, căci e rușine pentru un popor civilizat, ca, mergând cinevă pe drum să-i vie a intra în pământ de vorbele rușinoase ori fără de lege ce aude.

Sofia Nădejde.

Mirosul de var.

Din odăile de curând tencuite sau spoite, se gonește, aprinzând un mangal plin cu cărbuni în mijlocul odăei, după ce s'au închis ușile și ferestrele. După ce s'au stins cărbunii, deschidem ușa și ferestrele și le lăsăm deschise timp de o oră.

(«Gazeta Transilvaniei»).

CEVA DESPRE AER.

Srin aer, aer atmosferic sau atmosferă, se înțelege învelișul gazos care înconjoară pământul străbătându-i toate scobiturile și ridicându-se în pătură împrejurul lui, până la înălțimea de 70—80 kilometri.

Aerul este absolut necesar manifestării vieții pe pământ. Copilul la naștere cel dintâiu lucru ce face, este de a respira și numai în urmă caută sânul mamei. Omul adult răsufală de 16—18 ori pe minut, făcând a trece 8—9000 litri de aer prin corpul său. De aci se vede importanța ce are pentru ființele viețuitoare acest fluid; lipsa sau stricarea lui într'un local într'o cameră, poate pricinui moartea oamenilor ce s'ar găsi în ele.

Atmosfera este transparentă, adică lasă să treacă prin ea razele luminoase, în cât putem vedea lămurit corpurile ce ne înconjoară; în strat gros ea se înfățișază cu o culoare albastruie, culoare sub care se arată când privim în zare, sau aceea ce numim cerul sau albastrul cerului.

Aerul nu este s'mplu.

Aerul nu are nici miros, nici gust, și este format dintr'un amestec din două gaze: azot și oxigen, cel dintâiu intrând în proporție de 77 părți și cel de-al doilea de 23 părți la sută. Pe lângă aceste două gaze, se mai găsesc în atmosferă puțini vapori de apă, acid carbonic, etc.,

Aerul e greu. Aerul e elastic.

Aerul, ca toate corpurile, are greutatea lui, fiind mai ușor de cât apa de 773 de ori; iar greutatea totală a atmosferei s'a calculat la 5 trilioane kilograme.

Aerul, ca ori ce corp gazos, ocupă un loc în spațiu, însă și la el spațiul ce-l ocupă atârnă de mărimea și forma vasului. El se întinde în vas, într'un balon, în o bășică, de pildă, pe măsură ce balonul sau bășica o mărim, fără a mai introduce alt aer, el este dar *elastic*, adică se întinde într'un vas oare care atâta până întâlnește piedică în pereții vasului, putându-se

însă strânge, adică *comprimă*, dacă micșorăm vasul în care este închis aerul.

Aerul dar se întinde sau se strânge după împrejurări.

Aerul apasă asupra pământului.

Dar aerul atmosferic prin continua lui înclinare la estensiune, la întindere, presează produce, o apăsare asupra corpurilor cu care vine în atingere și deci asupra tuturilor corpurilor după suprafața pământului; această presiune se exercitează de o potrivă din toate părțile, de sus în jos, dintr'o parte întralta, precum și de jos în sus. Presiunea atmosferică este proporțională cu greutatea ei; ea este mai însemnată în locurile joase, de cât pe munte de exemplu, pe locurile înalte.

Efectul presiunii aerului se arată mai ales când facem ca ea se producă numai dintr'o singură parte. Așa bunioară dacă luăm un tub de sticlă deschis la amândouă capetele și-l introducem în apă, apa o să intre în el, însă nu se va scurge afară din tub, dacă avem grije ca mai înainte de a-l scoate din apă să astupăm deschizătura lui deasupra. Cauza ne scurgerei apei din acel tub este presiunea de jos în sus a aerului, care se îndeplinește numai din acea parte asupra apei din tub, prin deschizătura lui de jos. Destupăm acum deschizătura de sus a tubului, presiunea se exercită atunci asupra apei și de sus în jos și fiind de aceeași tărie ca și cea de jos în sus, apa nu mai este susținută de nici o putere, ea se scurge deci din tub, cade ca ori ce corp prin greutatea ei către pământ.

O altă pildă de presiune atmosferică. Luăm un boloboc plin cu vin bine astupat, îi dăm un cep într'una din doage sau la unu din funduri, ei bine, vinul nu se scurge afară, presiunea atmosferică opunându-se; îndată însă ce umblăm la vrană, îl destupăm, vinul începe a țâșni cu forță, presiunea atmosferică lucrând prin vrană și de sus în jos, și egalându-se cu aceea ce lucrează lateral, prin cep.

Presiunea atmosferică nu este deopotrivă în toate părțile pământului, după cum s'a zis, această presiune micșorându-se cu cât ne ridicăm mai sus pe munți, fiind cea mai însemnată la nivelul suprafeței mărilor.

Cu ce se măsoară apăsarea aerului.

Instrumentul cu care putem măsura presiunea atmosferică poartă numele de *barometru*.

Cum s'a născocit barometrul

Istoricul barometrului, despre care ne vom ocupa altă dată, este în legătură cu alte fapte constatate în vechime și datorite presiunii aerului. În epoca marelui învățat Italian *Galileu* se explică urcarea apei în tuburile de pompă aspiratoare, în puțurile cu pompă, prin frica ce-ar avea natura de gol. Se admitea atunci că acolo unde se tinde a se produce gol, natura de frică caută să-l umple. Fântânarii din Florența însă, încă cam tot după acele timpuri, bagă de seamă că pompele nu puteau nici odată a aspira în tuburi mai lungi de 32 picioare, sau după măsura noastră de astăzi 10 metri, așa că presupunerea de mai sus nu-i mai putea satisface.

Toricelli, școlar al lui Galileu, fu acela care probă, cel dintâiu, că pricina urcării apei în tuburile de pompă era presiunea atmosferică, și că această presiune are atâta putere în cât poate să susțină, o coloană de apă de 10 metri.

Efectele presiunii atmosferice.

Efectele presiunii atmosferice asupra omului și ființelor de pe pământ, sunt foarte însemnate.

S'a calculat că atmosfera ar apăsa asupra corpului unui om de statură mijlocie cu o putere de 20.000 kgr. Această presiune nu are însă, în condițiuni ordinare, efect simțitor asupra noastră, pentru că ea, după cum s'a zis, se efectuează în toate părțile, pe toată suprafața corpului, fiind cumpănită pe din năuntru corpului prin forță elastică a altor gaze care se găsesc în cavitățile corpului nostru, ca, spre exemplu, în cutia pieptului, introduse și formate prin respirațiune, sau prin diverse lichide, cari necomprimându-se, fac ca presiunea atmosferică să nu se resimtă. Din acest echilibru între presiunea din afară și cea din năuntru corpului omului și animalelor, rezultă că acesta nu este turtit, nu este stâlcit prin presiunea atmosferică. Toate părțile corpului, ca și corpul întreg, suferind apăsare din toate părțile și în toate chipurile, nu

încearcă nici ele la rândul lor, nici o modificare din partea presiunii aerului.

Așa se petrec lucrurile în împrejurările obișnuite ; când însă schimbări însemnate se produc în presiunea atmosferică, atunci omul și animalele resimt efectul ei, chiar se pot îmbolnăvi, muri chiar, mai ales când asemenea schimbări se produc repede, deodată, pentru faptul că se rupe cumpăna dintre puterea elastică a gazului din interiorul corpului și presiunea din afară.

Lucrătorii cari muncesc în ocne, în mine, ca și scafandrierii care se scoboară în fundul mărilor, unde presiunea atmosferică este mult mai însemnată de cât la suprafața pământului încearcă împiedicări în auz, dureri la încheieturi, amețeli, greutate în respirațiune, etc., iar aceia, mai ales cei neobișnuiți, carese urcă pe munți înalți, unde presiunea este mai mică, se ostenesc repede, respiră des, au bătăi de inimă și sete mare. La unii se întâmplă leșinuri, scurgeri de sânge pe nas etc.

Ațiunea micșorării presiunii aerului se observă și asupra acelor care se urcă cu balonul, în cât persoanele cari s'au înălțat peste 7000 de metri, au fost amenințate de moarte sau au murit chiar, la ei producându-se scurgeri de sânge din nas, gură, urechi, amorteala mâinilor și picioarelor, putând pieri repede, după cum s'a întâmplat cu aeronautii *Sivel* și *Groce Spinelli* cari își găsiră moartea la 16 Aprilie 1875 în balonul numit *Zenit* cu care ei s'au ridicat la înălțimea de peste 8.500 metri.

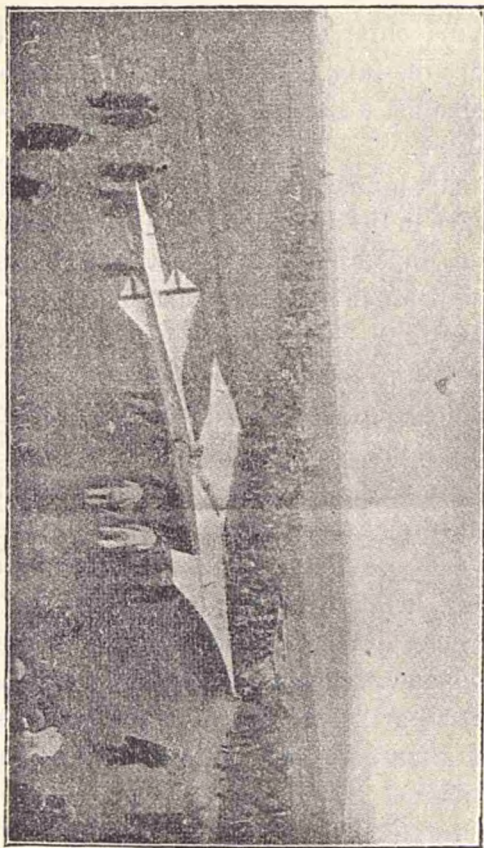
Baloanele și aeroplanele.

Baloanele sunt instrumente prin care omul se urcă în aer; ele sunt mai ușoare de cât aerul, în cât plutesc în aer după cum plutește un fulg ușor. Dar în aer se ridică și zboară ființe mai grele de cât aerul, păsările. Ele, de și mai grele sboară însă mulțumită aripilor și coadei lor, pe care le întind și mișcă în diferite chipuri, pentru a găsi sprijin în aerul ce le înconjoară și astfel se țin în zbor.

Aeroplanele, sunt și ele aparate, mai grele ca aerul, cu care se înalță și se mișcă omul în aer. Punerea lor în miș-

care și înălțarea în atmosferă se datorește meșteșugitelor instrumente ale acestor aparate, elicelor, care agită aerul, făcând ca întreg aeroplanul să se ridice și să-și găsească sprijin în atmosferă.

Aeroplanul „Antoaneta II” al lui Iatham.

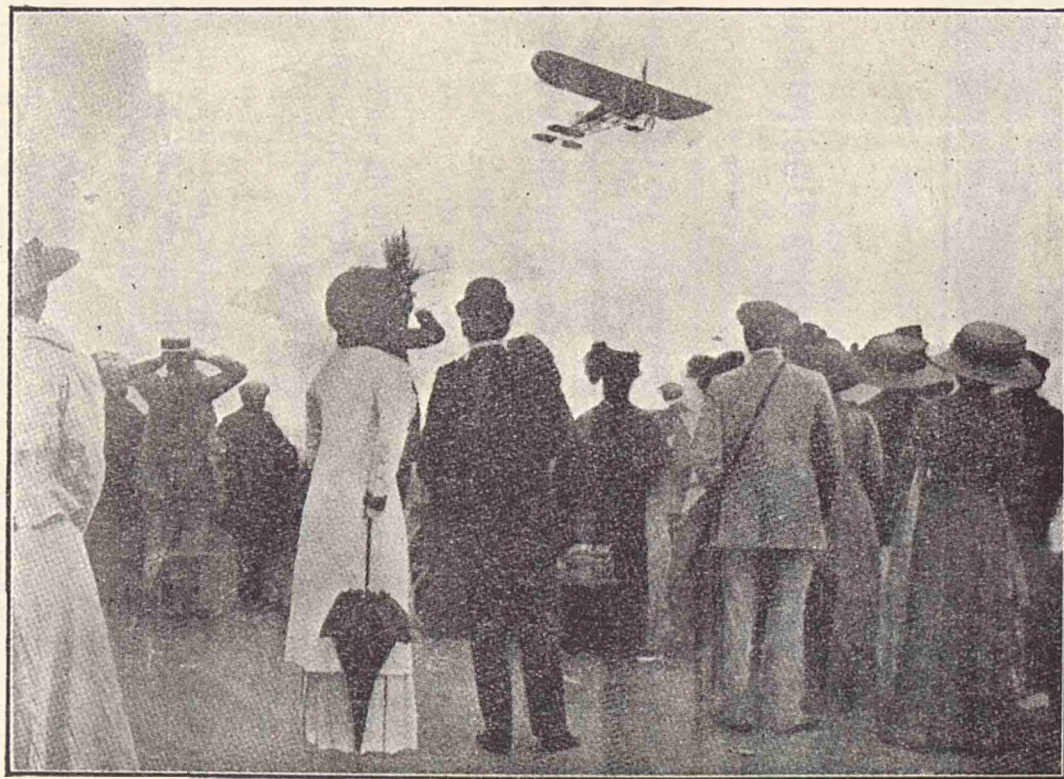

Astăzi o mulțime de învățați se ocupă cu aeroplanele și nu este de mirare ca, cu timpul, să vedem oameni călătorind cu aeroplanele în văzduh, ducându-se dintr'o localitate în în alta pentru plimbare, pentru afaceri, sau în interesul patriei, în caz de războiu după cum s'ar duce cu trenul sau cu automobilul.

Ce nu se poate pe lume !

Irimia Popescu.

Medic veterinar.

Farman sburând cu aeroplanul său în Rheims.

Legenda Dedițelului.

Încă dela începutul lui Fevruarie, pe când zăpada prinde să-și mai scadă din puteri și soarele primăvăratec prinde a râde pe cerul de mătase albăstru ca un om scăpat din grele chinuri, numai ce auzi țigancele strigand:

«Hai dediței, dediței! Dediței albi! dediței, coconița!»

Și vezi mici mănuchiuri verzi, cu un bobocel alb, înfășurat între două trei frunzișoare.

Și astea par'ca-ți inveselește inima, îți da nadejde ca nu mai e mult și zăpada care s'a așternut pe urma goliciunii toamnei, iarăși va lasă campului puterea de a-se împodobi în verdeși floare.

Și într'o zi, de iarna, pe cand streșinile picurau, — și soarele treceă prin gramezile de nouri albi ca luntraș printre pustii ostroave aud pe ulița noastră strigand dediței.

Mie îmi erau dragi mult florile astea, că ele îmi dădeau întiparirea unor copii născuți fără vreme și de care nu poți avea decât mila.

Mama, tocmai atunci carpea niște rufe la fereastra, eu stam și mă uitam la ea, și îi puneam așa în ac. Cum auzii, îi și zisei:

—Auzi, mama, dediței, de acum se imprimavăreaza iar.

— Mai vrea, grai ea, până la desprimăvarare: uite că de abea am intrat în postul mare.

— Da, mamă, o întrebai eu, oare dediței din ce or fi făcuți?

— Apoi dediței, răspuse dânsa și ei din un fecior de boier.

— Ii, mamă, spune-mi și mie.

— Sa ți-o spun. Hăm, da am cam uitat-o. Stai să mi-o amintesc.

Și mama, se uită afară pe fereastră și începă:

A fost un fecior de om bogat și tare frumos baeat, iar părinții lui îl pierdeau din ochi de drag ce le eră.

Da baeatul nu prea bagă de seama toate astea, căci de unde până unde auzise că este o fântână unde-vă a zmeilor, și cum beă din ea, se face un fat frumos, ori se face o floare. Și se hotări să plece într'acolo.

Inșă cum să spuie părinților hotărârea asta?

În cele din urmă, într'o zi, căză în genunchi în fața părinților și după ce le sărută mâinile, ceru voe să le vorbească de înșurătoare.

— Tata, știi ce? vorbi dânsul, eu mă duc în lume. Ui'te cum și ui'te cum?

— Da cum se poate? Ce? ai inebunit?

— Ba nici de cum, făcu dânsul de colo; dacă nu mă lasați să știu că-mi fac o seamă.

— Vai de mine! da cum se poate, ziseră ei, dragul nostru. Da mai bine decât să-ți strici bunătate de viața, fă bine și te du de acum chiar și-ți caută partea. Dar nu uită un lucru: la orice fântână pe lângă care-i trece sau îi beă apă să pui un semn.

Și iată-l pe voinic plecat gânditor spre fântâna fermecată.

Și merge el, merge, și întâlnește o bătrână cu trei fete după dânsa, tot una și una de frumoase.

Cum le văză voinicul întreba: cine sunteți, și unde vă duceți?

— Noi ursim, răspunseră ele, copiii cari se nasc.

— Și te-am ursit tot noi și pe tine, grai una din fete.

— Dacă m'ați ursit, grai dânsul, să-mi spuneți, cum sunt rânduit?

— Cum ești rânduit, vorbira dănsle îți vei vedea în curând ursita.

Și ursitoarele au apucat-o pe un drum și băetanul pe calea lui.

A mers voinicul nostru ce a mers, când iată că ajunse într'o poeniță frumoasă, cu tot felul de flori, printre care șerpuea un răuleț tare limpede.

Acest răuleț venea din fântâna termecată. Băetanului așa îi fu de sete, că luă cu pumnul apa și sorbi, și de odată ca prin minune se schimba într'o floare, și asta din pricină că uitase să lase semn. Și floarea ceea e deditețul de azi ce crește pe marginea apelor, și care es odată cu topirea celui dintăiu omăt.

Așa că de câte ori aud, țigăncile strigând pe uliți: Dediței! Dediței! mi aduc cu duioșie aminte de vremea ceea când eram un biet băeat, și neștiutor de minciunile lumii. Și eram vesel și eram credincios în toate, și nu pot uita nimic, așa că mi amintesc și de legenda deditețului și vi-l spun să o știți și pe asta.

I. Dragoșlav.

A V I Z

Primum scrisori și cărți poștale prin cari suntem întrebați de mai posedăm colecții vechi din revistă. Facem cunoscut că posedăm încă un număr restrâns de colecții pe care le vindem cu următoarele prețuri:

<i>Colecții broșate . . .</i>	<i>anul</i>	<i>I lei</i>	<i>5,50.</i>
»	»	<i>II »</i>	<i>5,50.</i>
» <i>veline în fașcicole</i>	»	<i>III »</i>	<i>8.—</i>
» <i>legate în pânză</i>	»	<i>IV »</i>	<i>6,50.</i>
»	»	<i>V »</i>	<i>6,50.</i>
»	»	<i>VI »</i>	<i>6,50.</i>
»	»	<i>VII »</i>	<i>6,50.</i>

» în fascicule așa cum au apărut anii VIII, IX, X, XI și XII a 5 lei fiecare an.

De asemenea posedăm colecții broșate pe 3 luni din diverși ani a lei 1.50 colecția, pe 6 luni diverși ani a lei 3 colecția și pe 6 luni anul I legate a 4 lei colecția.

In aceste prețuri intră și transportul care ne privește pe noi.

ADMINISTRAȚIA

SFATURI PENTRU GOSPODINE

Ciulamama de rinichi (p. 4 pers.)

- 400 gr. rinichi
- 120 » făină
- 50 » grăsime
- 10 » zarzavat.

Se ia rinichiul, se spală și se pune să fiarbă cu apă cât îl acopere. Când a dat în fiert, i se schimbă apa și se pune din nou să fiarbă cu tot felul de zarzavat. Când rinichiul e bine fiert, se scoate și se taie felii subțiri.

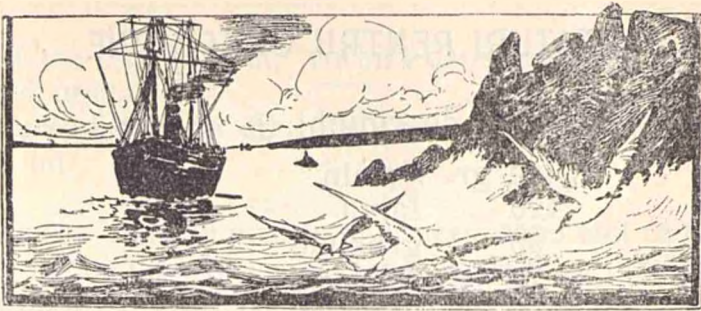
În timpul acesta punem grăsimea să se încingă, apoi punem făina de se îngălbenește numai puțin. După aceea punem câte puțină zeamă după ce a fost strecurată, și mestecăm repede pentru ca să nu rămâie cocoloașe de făină. Când ciulamama s'a făcut, lăsăm să fiarbă 10 m., apoi adăogăm și bucățelele de rinichi și mai lăsăm să mai fiarbă încă 15 m., apoi servim.

Ciulamama se mai poate prepară și cu bucăți de paseri.

El. M. Demetrescu
Direcț școlii de menaj.

Zugrăveală de pe bolta trapezei dela Hurezi.

Un obicei ciudat.

Fiecare popor își are obiceiurile sale, rămase dela moși-strămoși.

Obiceiurile sunt atât de înrădăcinate la popoare că ele să moștenesc, rămân din generație în generație.

Pe nemărginita suprafață a pământului sunt nenumărate popoare, tot astfel deci sunt și nenumărate obiceiuri.

La popoarele inculte întâlnim multe obiceiuri ciudate, nepus de ciudate. Ele însă sunt păstrate cu mare sfințenie.

Un astfel de obicei, într'adevăr ciudat, povestim acum, după o revistă străină.

Obiceiul acesta e al Chinezilor, el e foarte vechiu, și se numește *căsătoria morților*.

După câteva săptămâni dela moartea unui flăcău chinez, la părinții acestuia vine o pețitoare și le spune că în acea săptămână a murit o frumoasă fată mare și ar fi bine să-și însoare feciorul lor mort, cu aceea fată.

Aceasta la Chinezi e cel mai firesc lucru, căci cum s'a zis mai sus, căsătoria morților e un obicei străvechiu.

Chinezii cred că moartea nu nimicește, pentru totdeauna pe om ; sufletul morților trăește și în mormânt, și se poate reîntoarce pe toate locurile, unde a petrecut, odată închis în trup. Din această pricină, Chinezii foarte mult își cinstesc strămoșii lor. Căsătoria morților încă se bazează pe această cinste.

Părinții unui flăcău mort adecă, nu se pot împăca cu gândul că sufletul feciorului lor să rătăcească singur și astfel îl însoară.

De sine se înțelege deci că propunerea pețitoarei e primită cu mare plăcere și bucurie.

Pețitoarea îndată merge la părinții fetei moarte și îi cere mâna, o peștește și pe ea.

Și acești părinți, cu bucurie își dau învoirea și îndată

încep să se facă pregătirile pentru ospăţ, chemând toate rudeniile la logodnă.

În ziua logodnei, rudeniile celor două familii să adună la casa miresei şi cu toţii, formând un alaiu sărbătoresc, pornesc la cimitir.

Ajungând aici alaiul, nuntaşi fac un cerc înaintea mormintelor, pe un loc anumit şi urmează ceremonia cununiei.

Mai întâiu se începe la mormântul mirelui. Preotul, cu glas sgomotos, spune rugăciuni, cântă, şi provoacă pe mire, ca să ia de nevastă pe fata destinată lui. După aceasta preotul merge la mormântul miresei şi o provoacă şi pe ea, ca să se mărite după anumitul flăcău.

Cu toţii sînt convinşi, că atât flăcăul cât şi fata, se supun provocării preotului.

Sfârşind cu aceasta preotul merge la nuntaşi, cărora le spune că actul logodnei e sfârşit.

Acum urmează ospăţul. Cu toţii se aşează, în cerc, înaintea cimitirului, iar servitorii aduc orez şi dulceturi. La acest ospăţ sunt chemate şi spiritele rudeniilor lor moarte, pentru cari s'a pus câte o farfurie.

În mijlocul locului unde stau, aşează o figură ciudată, făcută din hârtie, şi care înfăţişează Dumnezeuul morţilor, având această dorinţă ca să vegheze asupra spiritelor venite la ospăţ.

Din ziua aceasta, familia mirelui şi a miresei se privesc de înrudite.

De multe ori se întâmplă şi aceea, că în urma acestei înrudiri, se fac moşteniri pe seama perechei moarte.

Aceste moşteniri sunt administrate de preoţi, cari la anumite timpuri, fac mari serbări la mormintele celor în drept.

În jurul mormintelor acestora aşează tot felul de mâncări pe cari apoi ei le mănâncă, pentru că morţii, deşi cu toată dragostea şi bună voinţa sunt poftiţi la masă, ei nu se mişcă.

Preoţii chinezi însă zic că sufletele morţilor iau parte la masă şi se îndoapă cu mirosul mâncărilor.

*

Fac o mică observaţie.

Vedem din descrierea acestui obicei că Chinezii, acest popor incult şi cu mult mai amărît ca poporul nostru, la ospăturile lor nu întrebuiţează băuturi spirtoase.

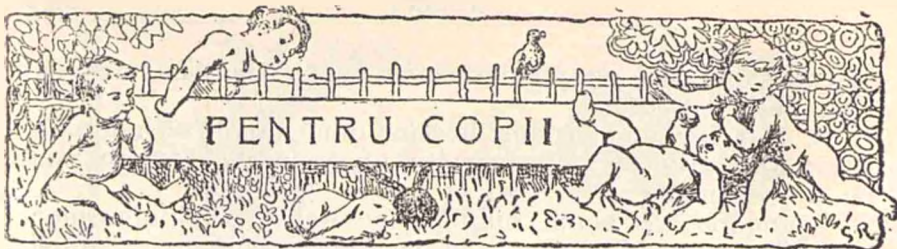
Oare, noi Românii, n'ar fi bine să luăm în această privinţă învăţătură dela Chinezi ?

Alex. Ţinţariu.

Mai multe muşte prinzi cu o lingură de miere decât cu o butie de oţet.

I. Zanne.

Cânele hoț.

Un câne a găsit mâncare în o oală din bucătărie și și-a vârît capul în oala din care mănca.

-- Acum pot mânca fără teamă că mă vede cineva, zise prostul, crezând că dacă el nu vede, nici altul nu-l vede; însă văzându-l servitoarea, l-a bătut bine cu un băț!

Așa suntem și noi câte odată, când greșim, sau păcătuim! Dacă închidem ochii și nu ne ceartă cineva că am greșit, credem că nici nu știe despre ceace am greșit nimeni.

A. Fay.

(trad. de V. Crișianu, stud. gimn.).

Zugrăveală de pe bolta trapezei dela Hurezi.

Nițică statistică.

Dăm aci o idee despre numărul locuitorilor din toate cele cinci părți ale lumii, precum și despre locuitorii țărilor celor mai însemnate.

Vedem în frunte Asia cu 851.000.000 de locuitori, iar întinderea e de 41.600.000 de km. p.; apoi Europa, cu 437.000.000 de locuitori și cu întindere de 10.000.000 de km. p.; Africa are 126.000.000 de locuitori și întindere de 31.500.000 de km. p.; America de miază noapte, 116.000.000 de locuitori și 26.000.000 de km. p.; America de miază zi, 45.000.000 de locuitori și 18.500.000 de km. p.; Oceania, 5.100.000 de locuitori și 11.000.000 de km. p.

Iată acum și cum stau în această privința cele mai însemnate țări:

Impărăția britanică și coloniile ei, ale englezilor, cu 403.000.000 de locuitori și cu 54.000.000 de km. p. stă în frunte. Apoi vine Rusia, cu 152.000.000 de locuitori și 20.000.000 de km. p. China are 350.000.000 de locuitori; dar întinderea mult mai mică decât a Rusiei și a Angliei, 11.000.000 de km. p. Franța și coloniile ei au 81.000.000 de locuitori și întindere de 11.000.000 de km. p. Statele Unite au 98.000.000 de locuitori și 9.700.000 de km. p. Germania deși are 78 de milioane de locuitori e în întindere numai de 3.000.000 de km. p.

În China sunt 30 de inși pe km. p.; în Germania, 26; în Impărăția engleză, 12.

Țeara unde locuitorii sunt mai deși e Japonia, cu 87 de locuitori la km. p.; iar în Austro-Ungaria, 81. Să nu uităm că țările acestea nu au colonii întinse și lipsite de locuitori, de pildă, ca Germania.

Dintre orașe, stă în frunte Londra cu 7.021.800 de locuitori, apoi vine Newyorkul, cu 4.113.000; Parisul, cu 2.763.000; Chicago, cu 2.049.000; Berlinul, cu 2.040.000; Viena, cu 2.000.000; Tokio, cu 1.819.000; Philadelphia, cu 1.442.000; Petersburgul, cu 1.429.000; Moscova, cu 1.359.000 și Constantinopolul, cu 1.106.000 de locuitori.

N.

Contra mucegaiului.

Dacă pe pereții din bucătărie sau din odaie s'a depus mucigai, atunci închidem ușa și ferestrele, punem în mijloc odăii un vas de pământ, iar în vas punem 1—2 kilograme de sare, turnăm pe deasupra jum.—1 litru de acid sulfuric. Fugim repede afară din odaie. Peste vre-o două ore deschidem din nou ușile și ferestrele și măturăm mucigaiul.

(«Deșteptarea».)

C R O N I C A .

Inundații în țară.

Săptămâna trecută a adus pentru multe orașe și sate ale țării zile grele de tot. Ploile ce au căzut fără încetare zile întregi de-a rândul au produs adevărate inneeuri. În București, câteva ceasuri multe strade chiar din centru au stat cu totul sub apă, pivnițele s'au umplut de apă, iar prin mahalale, pe unde nu este canalizare mai ales, aproape două zile a putut cineva să vadă această înfățișare neobișnuită : uliți prefăcute în râuri și lumea umblând în luntri. Pagube au fost multe și mari, în unele locuri s'au întâmpnat chiar năruiri de case.

Pe linia drumului de fier Ploiești-Predeal, apele au produs dărâmări de pietre din munți, au acoperit linia și au stricat podul dela Valea-Largă. Nu se știe câte zile va fi întreruptă comunicația pe-acolo. Direcția Căilor Ferate, va trebui să cheltuească sume mari ca să repare stricăciunile de-acolo.

Stricăciuni, mai mici însă, s'au întâmpnat și pe linia dinspre Severin.

S'au mai produs stricăciuni pe lângă orașul Buzău și Ploiești. Au fost inneeuri mari și la Drăgășani și la Târgu-Jiu.

Asemenea ploi mai au căzut asupra câmpurilor cu semănături și în multe părți, mari întinderi au fost inundate.

Academia Română.

Academia a ales membru activ pe d. N. Iorga, în locul decedatului Gr. G. Tocilescu.

Prezident s'a ales d. Iacob Negruzzi.

Congresul medicilor.

În ziua de 30 Maiu, s'a deschis congresul medicilor din țară. În prima ședință a luat parte și d. I. Brătianu, ministrul de interne, care a rostit și o cuvântare.

Întrunire de protestare.

În ziua de 30 Maiu s'a ținut în sala Dacia din București, o întrunire de protestare împotriva violențelor provenite de Unguri cu ocazia alegerilor pentru Cameră.

Cutremur în Italia.

În sudul Italiei au fost mari cutremure de pământ, însă nu așa de grozave ca cele din anii trecuți.

INFORMAȚIUNI.

— Ministerul Agriculturii și Domeniilor aduce la cunoștința publică mișcarea târgului de rămători dela Turnu-Severin pe timpul dela 1—30 Aprilie și 1—15 Maiu 1910 :

Aflați 165, intrați 766. Total 931. Rămași slabi 821, grași 110. Total 931.
 » 931, » 796. Total 1727. » » 1617, » 110. » 1727.
 Starea sanitară bună.
 Prețul pe kgr., după scăderea vieței, Lei 1 bani 20.
 Rasa rămătorilor Mangaliță

Agenții de poliție silvică.

Ministerul Agriculturii și al Domeniilor, aduce la cunoștința publică că prin noul Codice silvic, promulgat și publicat în «Monitorul Oficial» No. 8 din 9 Aprilie 1910, se prevede, că toți agenții silvici aflători în serviciul fie al moșnenilor sau razeșilor; fie al particularilor, vor putea dobândi calitatea și atribuțiile de agenți de poliție silvică, cu dreptul de a instrumenta și constată delictele silvice, după ce mai întâiu li se va recunoaște de Minister această calitate.

Pentru a fi recunoscuți, art. 56 c. s. prevede ca fiecare agent silvic superior să posedă titlurile și capacitatea cerută pentru agenții din serviciul Casei Pădurilor, adică să justifice absolvirea unei școli silvice din țară sau a uneia similare din străinătate, a cărei echivalență se va fi admis de comisiunea permanentă ce funcționează pe lângă Ministerul Agriculturii și al Domeniilor, iar dacă nu vor posedă asemenea diplome sau certificate, sau titluri echivalente celor menționate, să probeze printr'un examen, trecut înaintea unei comisiuni speciale, numită de acest Minister, că posedă cunoștințele necesare pentru conducerea tehnică și administrativă a lucrărilor silvice, sau să dovedească cu acte în regulă, înaintea aceleiași comisiuni, că au o practică forestieră de cel puțin 10 ani și că în acest timp au servit și ca diriginți a unei exploatare din țară sau străinătate. Potrivit cu titlurile sau cunoștințele ce se vor dovedi că posedă, și cu vechimea în practica forestieră, li se va putea conferi grade, după normele prevăzute pentru agenții silvici ai statului.

Tot prin același articol 56 partea finală, codicele silvic prevede că pentru a fi recunoscuți ca brigadieri silvici, aceștia vor trebui să justifice absolvirea unei școli speciale de brigadieri sau în lipsa acestor condițiuni, să treacă un examen echivalent de capacitate înaintea unei comisiuni speciale instituită de acest Minister, or să dovedească cu acte în regulă, înaintea aceleiași comisiuni, că au o practică de cel puțin 6 ani.

Pădurarii pentru a fi recunoscuți, vor trebui să știe carte și să fi satisfăcut legea de recrutare.

Codicele silvic prevede a se publica în «Monitorul Oficial» numele agenților silvici recunoscuți; iar art. 57, formula jurământului și autoritatea, înaintea căreia el va trebui prestat.

Toți d-nii proprietari particulari, a căror păduri sunt supuse regimului silvic, și cari vor dori să beneficieze de avantajele acordate prin această nouă lege, cu privire la exercitarea poliției silvice, sunt rugați a înainta, fie prin prefectura județului, fie direct Administrației Casei Pădurilor, actele agenților lor silvici, precum și un tablou în care se va arăta:

- a) Numele și pronumele agentului;
- b) Naționalitatea lui;
- c) Studiile ce-a absolvit;
- d) Etatea;
- e) Dacă a fost în serviciul Statului și ce grad a avut.
- f) Dacă a fost în alte servicii și cât timp,
- g) Dacă a făcut serviciul militar și cu ce grad e ășit din armată, sau motivul scutirei;
- h) Câți ani de practică posedă; iar pentru pădurarii, se va mai arăta pe lângă științele de mai sus și aceia dacă știe a scrie și citi.

Bolta dela trapeza mănăstirii Hurezi.

(Dnpă «Buletinul Comisiunii Monumentelor istorice»).

Zugrăveală dela Hurezi.

Pagina glumeață.

„Cască ochii la tocmeală iar nu după ce te 'nșeală“.

DE

ANTON PANŢ

(desemnuri originale de D. Stoica).

Murind lui Nastratin Hogea măgarul ce îl avea,
Socoti cum să mai scoată din paguba sa ceva.
Și așa tăind el capul măgarului celui mort,
L-a 'nfășurat pe d'asupra binișor cu niște tort.
Apoi cu acest ghem mare 'n piață să-l vînză mergînd
Se puse și el cu dînsul cu alți vînzători în rînd.
Stînd acî venî îndată un ovreiu cumpărător,
Carele de chilipire eră 'n piaț precupitor.

În v'o câteva cuvinte învoindu-se la preț,
Îi zise cumpărătorul, văzându-l prea greuleț:
— Dar ce are ghemu'ntrînsul de vine greu la cântar?
Nastratin Hogea răspunse: — „Iacă un cap de măgar!“
Dacă îl mai întreabă încă și-i răspunse tot la fel,
Socoti cumpărătorul că îl face prost pe el
Și scoțînd îi dade 'n mînă banii cât i s'a căzut.
Care Nastratin luîndu-i se și făcu nevăzut.
Pe cumpărătorul însă cugetele nu-l lăsă,

S'apucă, desfăcû ghemul cum a mers la casa sa,
 Și abia găsi pe dânsul numai o oacă de tort,
 Iar cecelealte ocale capul măgarului mort:
 «Mai mare daraua fu decât ocaua».

Ce să facă? .. Plecă iute ca să-l cate necăjit.
 Dar Hogeia, cum luă banii, la casa lui a fugit.
 El însă tot căutându-l prin piață d'a-l mai vedeă,
 Abiã la o săptămână putû cu el ochi să deã,
 Și puind mâna pe dânsul, judecății 'ngrab l-a dat,
 Arătând cu jeluire, cum și ce fel l-a 'nșelat.
 Fiind dar Nastratin Hogeia la judecată adus,
 El tot'odată de față și dovezile și-a pus,
 Cum că i-a spus adevărul că e un cap de măgar,
 Când i-a făcut întrebare: de ce e greu la cântar?
 Judecata pe temeiul dovezilor drept dând dar,
 Cumpărătorul rămase cu capul cel de măgar.

Bibliografie.

Indrumări date agenților domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* vol. II. 1900 — 1909. Un volum de 359 pag. Din tabla de materii, foarte interesantă, remarcăm următoarele indrumări: Înființare caselor țărănești, model, Despre teatrul satesc, Îmbunătățirea traiului sătenilor, Grădinele școlare, Îmbunătățirea raselor de vite, Stărpirea animalelor răpitoare, Cursurile practice de agricultură, Vânzarea produselor sătenilor în comuna, Măsuri contra secetei, Șezători și cursuri de adulți, Culesul și păstratul poamelor ș. a. — Activitatea administrației domeniului Coroanei pentru ridicarea bunăstării sătenilor este vrednică de toată lauda.

PURGEN

CU REŢINE UNIVERSAL. Recomandat de medici în toată lumea pentru adulţi şi copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul contra *constipaţiunii, congestiunii* şi *migrenei*. Plăcut la gust, nu produce colici şi n'are efecte rele asupra organismului.

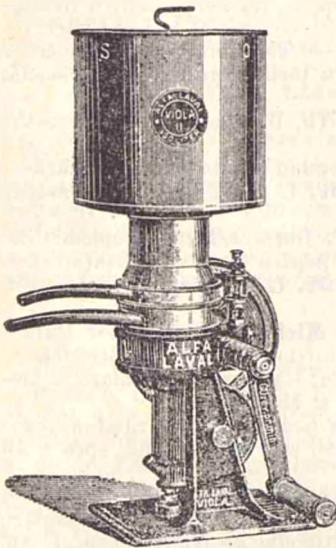
=====
Cel mai economic, cutia cu 25 purgative Lei 1.50
=====

Rugăm a se refuza
pastilele cari nu
vor avea această

PURGEN
*** BAYER ***

inscripţie, căci sunt
falşe, vătămătoare
şi produc colici.

52-2

Depozit general pentru România de Maşini şi unelte, inginer **Marcus & Berlescu**, Bucureşti, str. Doamnei, 21 «Lăptărit model» din renumitele Fabrici:

ALFA-SEPARATOR

DIN

STOCKHOLM, Paris, Berlin, Viena,
Budapéstă

şi din fabrica

Bergedorfer Eisenwerk, Soc. anon.
Bergedorf.

Se găseşte în permanenţă în depozit:

Separatoare Alfa-Laval, putinele de unt, maşini şi scânduri de frământat untul, încălzitoare şi recitoare de lapte, câni şi bidoare, aparate pentru controlul şi analiza laptelui, forme de unt, hârtie pergament etc.

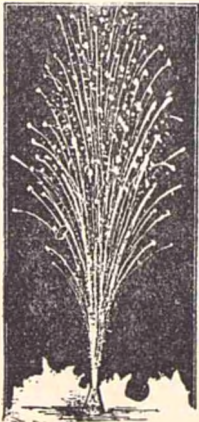
Unelte pentru creşterea vitelor, trocare, sonde, foarfeci de tuns, mărci de urechi pentru însemnat vitele, lanţuri speciale, etc., aparate pentru clocirea artificială şi creşterea păsărilor.

Toate maşinile necesare pentru instalaţiuni de Lăptărit cu aburi.

Maşinile Alfa-Separator sunt singurele adoptate de către toate lăptăriile Domeniilor Coroanei, de către lăptăriile cooperative săteşti, de «Lăptăria Bucureşti» şi de toate lăptăriile mai mari din ţară.

La cerere se trimite gratuit *catalogul*.

(3-26)

ARTIFICII

splendide, de un efect grandios, importate dela o renumită fabrică din Anglia.

LAMPIGANE

foarte frumoase şi durabile în diferite colori şi forme.

Ghirlande, Confetti, Şerpentine, Articole
de tombolă

şi toate articolele pentru

Serbări de vară şi petreceri câmpeneşti

FILIP LINDENBERG

— Bucureşti —
Str. Lipscani, 4

(Dela 1 August Str. Smârdan, 15). 52-1

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» lucrează pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărți la câte 20 de bani :

No. 1. *Din Țara Băsarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neatâr-nare din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulfu—o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția—o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu—tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix -- povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Dușescu-Dușu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălcescu și Victor Puiu—explicațiuni asupra slujbei bisericești și a picturilor murale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și războaielor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu—povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pilde țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu—pildă despre un om rău năvălit și stricat din pricina beției, care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Răseruci*, de I. Slavici—povestire morală cu pilde cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vlădimiri*, de N. Iorga—schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem—o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de I. Russu Șirianu—studiu statistic.

No. 16. *Romanii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș—povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivița*, de N. Rădulescu-Niger—povește despre agricultura și gospodăria sătenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechia—lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrare a sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Coșbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu—schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

Societatea a scos și următoarele 5 tablouri în culori, executate artistic pe hârtie cromo:

	Bani
Portretul M. S. Regelui României	0.50.
” ” Reginei României	0.50.
” A. S. R. Principelui Ferdinand	0.50.
” ” ” Pincipesei Maria	0.50.
” lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei	0.50.

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de înscriere ca membri, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul : *Președinte, Ion Kalinderu, Membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier, Spiru C. Haret, Ministru, profesor universitar. — Secretar, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — Membri: Petre Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, senator, Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Pompiliu Eliade, profesor universitar. — Cenzori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.*

Membrii înscrși și cotizațiunî platite (urmare).

Valeria Gristescu, profesoară, școala profesională (Buzău), 1 leu; G. V. Scutaru, inginer (C. F. R. Buzău). 1 leu; C. I. Tomulescu, profesor (Buzău), 1 leu; St. Demetriu, inginer (Buzău), 1 leu; Elisa Doctor M. Dobrescu, medic-primar (Buzău), 1 leu; Dr. O. Somnea, (Buzău), 1 leu; Pr. N. G. Aramă (Târgoviște), 1 leu; Dimitrie Mocănescu (Dragomirești), 1 leu; N. Ionescu, revizor școlar (Str. Romană 37), 5 lei; I. Cesar T. Tăzlăscanu (Str. sf. Haralamb 2), 2 lei; Societatea școlii primare steaua (Iași), 6 lei; G. Suzăneanu (Str. sf. Lazăr 41), 2 lei; Doctor St. Passa (Str. Română 30), 4 lei; Viorică V. Lecca (Str. Palat 9), 2 lei; Viorica Atanasiu (Str. Hotin 2), 2 lei; I. C. Apostol (Școala primară «V. Conta»), 2 lei; Vas. P. Grigoraș (Str. Gafeneu 4), 2 lei; Weber, școala Catol. (Str. Ștefan cel Mare), 10 lei; A. Sternber («Reuniunea Fem. Isr. str. Sozonschi No. 11), 10 lei; Pauline Raug (Str. Română), 2 lei; Ioan Vasiliu (Cucorani-Botoșani), 1 leu; Gr. Filipescu (Vlădeni-Botoșani), 2 lei; C. Pavlescu (Baznoasa-Botoșani), 1 leu; C. Constantinescu (Copălau-Botoșani), 1 leu; I. Popovici Econom (Leorda-Botoșani), 1 leu; Banca Isvorul Muncii (Răchii Botoșani), 2 lei; Aristodel Scripa (Vlădeni-Frumușica-Botoșani), 1 leu; Teodor Rotaru (Plopeni-Salcea-Botoșani), 1 leu; I. Stoleriu (Burdujeni-Botoșani), 1 leu; Ioan Gh. Popa (Văratice-Botoșani), Dumit. Păucă (Bălușeni-Botoșani). I, Grigoriu, preot (Roșcani-Botoșani), 2 lei; Leon I. Lăzărescu (Dânger-Botoșani), 1 leu; V. Pavlov (Mihălășeni-Botoșani), 1 leu; C. Budeanu (Deleni-Botoșani), 1 leu; D. Atanasiu (Frușăști-Botoșani), 1 leu; D. Lucienescu (Socrujeni-Botoșani), 1 leu; M. Mocău (Cișmăești-Botoșani), 1 leu; Gr. Gheorghiu (Călinești-Botoșani), 1 leu; Al. Negureanu (Coșula-Botoșani), 1 leu.

(Va urmă).

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA”

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudră lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-v. ca neveritabile dacă vi s'ar oferi aceste

preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neatînse.

Crema și Pudra «FLORA» se pot întrebuița fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «**Crema și Pudra «Flora» nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuițare îndelungată pot vătăma sănătatea.**» — **Pomada de păr «Flora»** neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; **Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — Capilogen «Flora»** (apă de păr), curată mătreața după câte-vă întrebuițări; **Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — La nemulțumire să restituie oostul pentru oricare din aceste preparate.**

Pectosin Iteanu

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trata cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfizeumul pulmonar etc. Sticla lei 3.—
La Drogerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare perdută, suveran pentru a combate **anemia, lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea** (poală albă la femei) **Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul**, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici **Prof. dr. Bulcila, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iași)** și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4.—
La Drogerii și farmacii.

Nevralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales nevralgice, precum și orice dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuițarea

Pastilelor Nevralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon Lei 2.50, o dosă 50 bani. La Drogerii și Farmacii.